

Stichting Benares SchoolFonds

In deze nieuwsbrief leest u hoe het onze projecten in India vergaat. Wij zijn trots op hun resultaten en vooruitgang. U ook, hopen we.

Op deze eerste bladzijde ruimen wij met veel plezier een prominente plaats in voor twee bijzondere fondswervingsactiviteiten in 2016. Ze zorgden voor een ongewoon mooi financieel resultaat.

SUCCESVOLLE CONCERTEN

Jessica Morwood, een van de oprichters van de Jeevan School, is professioneel jazzzangeres. Afgelopen zomer deed ze Nederland aan op een fondswervingstour door Europa. BSF organiseerde vier benefietconcerten met haar.

We konden Jess uit eigen kring fantastische musici aanbieden om mee samen te werken: BJ Baartmans, singer-songwriter, en het Kailash ensemble: Marien van Staal, cello, Lenneke van Staal, Indiase viool en Heiko Dijker, tabla. De samenwerking was een groot succes en de combinatie van instrumenten en muziekstijlen leverde verrassende concerten van hoog niveau op.

De helft van de kaartopbrengst was bestemd voor de Jeevan School, de andere helft voor onze stichting. Los van de kaartverkoop kwamen enkele grote giften binnen en de concerten leverden bovendien vijf nieuwe vaste sponsors op. <

NIENKE DE GRAAF FIETSTE EEN BIEB BIJ ELKAAR

Ons nieuwe bestuurslid Nienke de Graaf fietste het afgelopen jaar met haar Hongaarse vriend Bálint van Nederland naar Varanasi. Voor het goede doel: een bibliotheek voor Ashray.

Onder grote belangstelling werden Nienke en Bálint op 30 december met bloemen en muziek verwelkomd bij hun aankomst in Nagwa. Ze waren er beduusd van. Ashray heeft Nienke in de armen gesloten: 10.000 km fietsen voor hun bibliotheek! De mensen kunnen het bijna niet geloven. De lange fietstocht, die bijna een jaar duurde, is een geweldige ervaring geweest voor Nienke en Bálint. Ze genoten onderweg van de wisselende landschappen, van de verschillende culturen, en van de gastvrijheid en vriendelijkheid van de mensen. Ze hebben maar zelden in hun tentje geslapen!

En ondertussen genoten wij met hen mee via hun prachtig geschreven blog: thetravellingtales.wordpress.com.

Wij zijn diep onder de indruk van de prestatie van deze twee jonge mensen en intens dankbaar dat ze dit voor Ashray en onze stichting hebben gedaan. <

INHOUD	1. Vatsalya's Udayan School	2
	2. Ashray School	4
	3. Asha Deep School	6
	4. Little Stars School	8
	5. Individueel programma	9
	6. Jeevan School	10
	Facts & Figures	bijlage

VATSALYA'S UDAYAN SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2017

- > Tot en met klas 8 + vervolgonderwijs + beroepstraining
- > 130 leerlingen, 8 leraren
- > Budget € 40.000, incl. schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 6.650
- > www.vatsalya.org

De NGO Vatsalya vangt op Udayan, een campus van tien hectare, twintig meisjes en dertig jongens op. De campus is een groene oase midden in de woestijnstaat Rajasthan, en ligt op dertig kilometer van Jaipur.

Vatsalya wordt geleid door het echtpaar Jaimala en Hitesh Gupta. Zij combineren goed financieel beleid en goede externe contacten met tomeloze energie en gedrevenheid.

De school op de campus staat niet alleen open voor de Udayan-kinderen, maar ook voor arme kinderen uit de omliggende dorpen. Het selectie criterium is eenvoudig. Mensen die onder de armoedegrens leven, krijgen in Rajasthan een *green card*, een overheidskaart waarmee ze tegen gereduceerde prijzen voedsel kunnen kopen. Houders van zo'n kaart kunnen hun kinderen aanmelden voor de school.

De school heeft nu 133 leerlingen, een kleine vijftig van Udayan en ruim tachtig uit de dorpen. Het schoolgebouw heeft een grotere capaciteit, en Jaimala zou willen uitbreiden tot 200, maar het struikelblok is het vervoer van en naar de dorpen. Vatsalya heeft nu één bus en één jeep; die maken 's ochtends en 's middags ieder twee rondes van twintig kilometer. Meer rondes kosten te veel tijd, en een bus of jeep erbij is duur; nu al zijn de maandelijkse vervoerskosten 500 euro.

Het onderwijs is op Indiase leest geschoeid, inclusief het zingen van het volkslied in een bijna militaire ceremonie aan het begin van de dag. Sinds 1996 horen wij met grote regelmaat schoolkinderen het volkslied zingen, en we hebben nog steeds geen idee van de melodie...

De klassikale lessen zijn overwegend traditioneel, zoals bijna overal in India: behalve bij de kleuters is er weinig interactie tussen onderwijzer en kinderen. We zagen boeken en schriften, maar weinig tot geen ondersteunende leermiddelen.

Modern is het activiteitenprogramma dat de vier laagste klassen iedere

middag volgen. De kinderen sporten, knutselen, tekenen, oefenen toneelstukjes, alles onder leiding van een docent. De hogere klassen volgen dit programma twee keer per week.

Bijzonder en erg aantrekkelijk vonden wij het *leren-in-het-veldconcept*: klassen gaan de deur uit om in de natuur of de maatschappij kennis en ervaring op te doen. De afgelopen tijd hebben leerlingen een accountantskantoor bezocht, een andere groep ging naar een museum en de hele school heeft een trektocht gemaakt. Dit programma is duur, ook door de vervoerskosten, en staat onder druk als het geld op is.

Zoals al onze scholen probeert ook Vatsalya de ouders die dat kunnen iets te laten bijdragen aan de kosten van opvang en scholing; en ook hier is dat problematisch. Ouders houden hun kinderen, hun dochters vooral, liever thuis dan dat ze een kleinigheid betalen. Op de wensenlijst van veel arme Indiërs staan de mobiele telefoon en de motor hoger dan onderwijs voor hun dochters. Vatsalya probeert nu de ouders ertoe te brengen in natura te betalen, door per maand enkele dagen op Udayan te werken. Boeren ploegen, vrouwen planten gewassen, metselaars repareren een gebouw. Die aanpak lijkt te werken.

Jaimala gaat zich geleidelijk terugtrekken uit het management. Haar zoon Kartikey en schoondochter Saloni staan klaar om haar taken over te nemen. Ze zijn jong, goed opgeleid, gedreven en enthousiast. Wij verwachten niet anders dan dat zij het goed zullen doen en wensen hun veel succes. <

ONVOORWAARDELIJKE LIEFDE

Onze voorzitter interviewde het echtpaar Jaimala en Hitesh Gupta, oprichters van Vatsalya. Dat gebeurde in de vroege ochtend; Hitesh droeg een grote ijsmuts tegen de kou.

Verandering

Hitesh: Vatsalya wil het leven van straatkinderen veranderen. Als we dag in, dag uit geduldig doorgaan kunnen we zorgen voor een blijvende verandering in het leven van een kind.

Jaimala: *Vatsalya* is een woord uit het Sanskriet, het betekent *onvoorwaardelijke liefde*. Moederliefde.

Hitesh: We wisten dat we de straatkinderen uit het patroon van hun leven in de stad moesten halen. Het idee was om een grote open ruimte te hebben, weg van de stad, met een serene sfeer. Zo kwamen we op het Udayanconcept.

Jaimala: Ik wilde heel graag echt iets unieks doen, niet de doorsnee-zorg voor wezen. Ik had dit ambitieuze concept - niet enkel de armen voeden, maar hun leven een andere vorm geven - op papier gezet, en ik zocht naar mogelijke fondsen. In 2000 vonden we de Nederlandse Stichting Jaipur, die bereid was om ons te steunen. Destijds was Conny secretaris van die stichting. Zo heb ik haar ontmoet. Vanuit een heldere visie bieden we de kinderen op Udayan een geordend en gezond leven aan. We helpen hen in de goede richting,

geven hun normen en waarden mee. Ze begrijpen de betekenis van goed gedrag, van eerlijk zijn, van hard werken.

Opleiding

Hitesh: We geven hun een degelijke opleiding, maar niet alleen theorie: tussen hun 14de en 18de jaar leren de kinderen ook een vak.

Leerlingen die een academische opleiding aankunnen, gaan daar vol voor; de anderen worden met zachte hand in de richting van ons trainingsprogramma geleid; ze leren voor bakker, kok, timmerman of boer. De meisjes doen graag *blockprinting*. Deze leerlingen blijven overigens ook naar school gaan, wij willen dat ze het diploma van klas 10 halen, dat is heel belangrijk.

Bijna alle kinderen uit de slums hebben de eerste schooljaren gemist, die nodig zijn om een basis te leggen voor een academische loopbaan. Wij garanderen dat het kind leert lezen, schrijven en rekenen, hij zal zelfs de tiende klas halen. Maar dat is niet genoeg voor een carrière als arts of ingenieur. Daarom moeten we een sterk beroepstrainingsprogramma aanbieden, zodat ze later in hun levensonderhoud kunnen voorzien.

Dat moet niet alleen systematisch opgezet zijn, maar ook kindvriendelijk. Als een leerling veertien is, volgt er een zorgvuldige screening.

Jaimala: Het kind kiest een bepaalde beroepsopleiding. In het eerste jaar lijkt dat nog op spelen: soms gaan ze naar de praktijkles, soms niet. Vanaf het tweede jaar zeggen we: nu moet je regelmatig komen, en serieus gaan beginnen. En binnen twee jaar ontwikkelen ze een zeker niveau - nog erg basaal, ze zijn nog geen experts. Als ze zeventien zijn, plaatsen we hen buiten Udayan, om met de buitenwereld om te leren gaan. Udayan is een beschermde omgeving, die hen steunt en waardeert. Maar de buitenwereld zal niet alles waarderen wat ze doen.

Eén jaar lopen ze dan stage in een bedrijf, dat ook een klein salaris betaalt. Tegen die tijd openen ze een bankrekening. Dan leren we hun hoe ze met geld moeten omgaan. Als ze achttien zijn hebben ze het diploma van klas 10 op zak en hebben ze een baan.

De buitenwereld

Hitesh: We willen onze Udayankinderen niet afsluiten van de rest van de wereld. Daarom hebben we in de omliggende dorpen de allerarmste gezinnen benaderd, met vaak getraumatiseerde kinderen. Die families hebben we overgehaald om hun kinderen naar onze school te sturen - onze opleiding was gratis.

Wij willen op onze school niet alleen met boeken werken, niet in het klaslokaal blijven. Het onderwijs in India is erg boekgericht: alleen maar de lesjes leren en het examen halen, dat is alles. Wij doen meer, wij gaan naar buiten en concentreren ons op hoe je met elkaar omgaat. En de mensen in de dorpen valt op: dit kind gaat naar de Udayanschool en

[lees verder op volgende pagina >>](#)

DE DOCENTEN

Het docentencorps maakt een goede indruk. Wij hadden na school een vergadering met hen, die enkele boeiende inzichten bood:

- Het niveau van de Udayankinderen is significant hoger dan dat van de dorpskinderen. Dat ligt volledig aan de presentie, die bij de campuskinderen 100% is, behoudens ziekte. De dorpskinderen zijn vaak afwezig: religieuze feesten, bruiloften, mama ziek etc.
- Regelmatig schoolbezoek is ook onderwerp van gesprek in het School Managing Committee - het ritselt van de commissies bij Vatsalya, maar ons bevalt dat wel: door de hele organisatie heen wordt verantwoordelijkheid gedragen. Dit comité bestaat uit ouders, leraren en één leerling. Ouders leiden de vergaderingen. Het lukt via deze commissie ook steeds beter om de ouders bij de school te betrekken.
- In het lerarencontract is opgenomen dat ze per dag twee uur extra op school doorbrengen. In die tijd kunnen ze hun lessen voorbereiden, maar vooral onderling afstemmen hoe het met de verschillende klassen en kinderen gaat. De leraren zijn vakdocenten; zij wisselen iedere veertig minuten van klaslokaal. Wel heeft iedere klas zijn eigen klassendocent.
- De eerste taak voor de docenten bij binnenkomst van nieuwe kinderen is het opbouwen van vertrouwen. Nieuwe Udayankinderen zijn vaak getraumatiseerd; maar ook komen de dorpskinderen uit een cultuur waarin vertrouwen in volwassenen, in andere kinderen en in jezelf niet vanzelf spreekt. Boeiend is dat de kennismaking op school met de Udayanpopulatie de dorpskinderen helpt dat vertrouwen op te bouwen. Zo exporteert Udayan zijn eigen idealen.

Op onze slotvraag waarom de docenten het fijn vonden op Vatsalya's Udayan School te werken, kwam een opmerkelijk antwoord: deze school draagt bij aan hun eigen ontwikkeling als docent en als mens. De leraren leren van de school en de leerlingen.

Hoofd van de school Hemraj

>> vervolg 'Onvoorwaardelijke liefde'

het gedraagt zich anders tegenover anderen. Het is positief, heeft respect voor volwassenen, ziet er schoon uit, komt afspraken na...

Participatie

Jaimala: Een belangrijk principe op Udayan is participatie van de kinderen. Van de westerse maatschappij hebben wij geleerd hoe de kinderen zeggenschap hebben in alles wat er met hen gebeurt. Dat is niet gebruikelijk in India. Onze kinderen zijn slim en ze leven hier, ze kennen Udayan veel beter dan iemand van buiten. Daarom begonnen we met een groep jongere kinderen die *Jagriti* werd genoemd, 'bewustzijn'. We vroegen hun om de kwaliteit van het leven op Udayan in de gaten te houden: het eten, de school, de taal van de leerlingen en de leraren, enzovoort.

Hitesh: We letten op de taal die mensen gebruiken, ook de leraren. Onze kinderen verdienen respect, daarom willen we dat ze aangesproken worden met 'āp', de beleefdheidsvorm, en niet met 'tum'. *Jagriti* was een groot succes, daarom hebben we nog een commissie ontwikkeld, *Unayan*, 'opkomst, groei'. Sinds een jaar zijn deze oudste kinderen verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de campus, inclusief het budgetteren. Ze doen het fantastisch.

Jaimala: Onze droom is uitgekomen, Udayan is van, voor en door de kinderen.

Toekomst

Jaimala: we willen de kwaliteit van deze campus zo hoog maken dat mensen van buiten hier komen om van ons te leren. En daarna vertellen ze aan iedereen dat dit een succesmodel is.

Daarnaast willen we Udayan honderd procent milieuvriendelijk maken. We zijn al bezig met organisch boeren, maar gaan ook vol inzetten op zonne-energie. Dat is goed om ecologische redenen, maar ook voor onze portemonnee: als wij minder kosten maken, hebben we minder externe fondsen nodig.

Hitesh: Om onze levensactiviteiten, het leren van een vak, op een nog hoger niveau te brengen gaan we op zoek naar gekwalificeerde leraren. En wij richten ons nadrukkelijk ook op vrouwen. Onze studenten komen van moeders die totaal hulpeloos waren, hun kind niet konden verzorgen. Als je kwetsbare vrouwen dit programma aanbiedt, voorkom je toekomstige problemen: als je hun inkomenscapaciteit verbetert, zullen er later minder verwaarloosde kinderen zijn.

Jaimala: Hitesh en ik worden wat ouder, het wordt tijd dat een volgende generatie het stokje overneemt. Ik trek me al een beetje terug uit het management. Ik ga me meer bezig houden met fondsenwerving, en ik wil in het buitenland vrijwilligerswerk gaan doen. Ik ben bereid om alles aan te pakken, ik kan met m'n handen werken: schoonmaken, wassen, kinderen helpen. <

ASHRAY SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2017

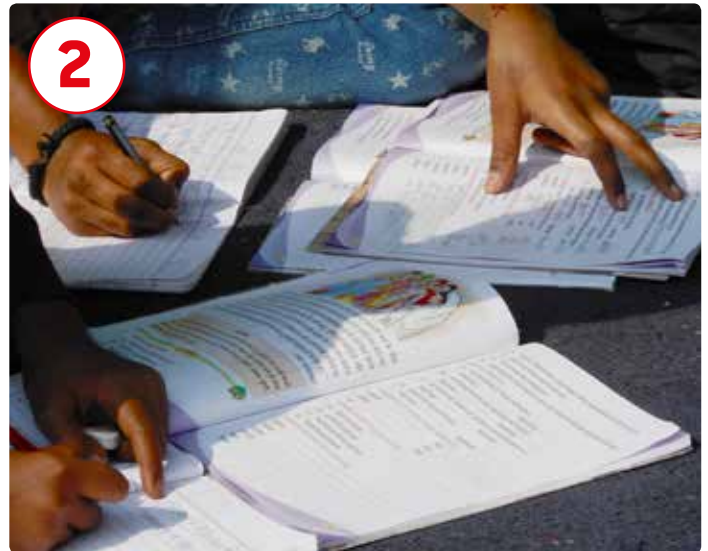
- > Basisschool tot en met klas 5
- > 80 leerlingen, 7 onderwijzers
- > Budget € 11.600, incl. glas melk | Bijdrage BSF € 7.500
- > www.ashray.org

We keken bij Ashray, zoals bij al onze scholen, kritisch-positief rond, en stelden vast dat er belangrijke stappen zijn gezet. De sfeer is veranderd, is minder vrijblijvend, minder speels geworden. Het mocht allemaal ook wel iets doelgerichter.

Er zijn nu zeven onderwijzeressen, twee meer dan vroeger. Iedereen heeft hetzelfde lage salaris. En ieder draagt gelijke verantwoordelijkheid. Er is geen formeel hoofd van de school.

Het onderwijs in het kleine gebouw is traditioneel. Ook hier zien we alleen boeken en schriften. De nieuwe kleuterjuf verraste ons door met blokken de kleintjes getallen en vormen bij te brengen.

Er zijn enkele bezuinigingen doorgevoerd. De kinderen nemen tegenwoordig zelf hun lunch mee; de school geeft alleen een glas warme melk.

De kinderen krijgen regelmatig een stukje zeep. Dat leidt tot betere hygiëne, en die weer tot lagere medische kosten.

De ouders worden steeds meer bij het onderwijs betrokken. Niet alleen vraagt de school een kleine bijdrage van Rs 50 per maand (€ 0,70), ook maken de moeders een lunch klaar voor hun kinderen. Op de maandelijkse ouderavond wordt met de ouders gesproken over het belang van een goede lunch en over regelmatig schoolbezoek.

Een tweede Ashrayschool

Rakesh Saraogi, penningmeester van het Ashraybestuur en een geslaagd zakenman, heeft vorig jaar een groot huis aan de Ganges gekocht. Dit jaar heeft hij drie verdiepingen boven op dat gebouw gezet, en daarmee vijftien klaslokalen gecreëerd. In april 2017 start hij daar met een kleuterschool en een lagere school. Een aanwinst voor de buurt, waar weinig goede scholen zijn.

Het wordt een commerciële school: de leerlingen betalen schoolgeld (Rs 400 per maand = € 5,50). Tien procent van de capaciteit wil Rakesh voor de allerarmsten vrijhouden.

De school, die valt onder de Ashray Charitable Trust, moet uiteindelijk winst gaan maken. Daarvan gaat een flink deel naar de Ashray School in Nagwa.

Voor ons blijft het spectaculair dat iemand zijn eigen geld stopt in het opzetten van een commerciële school, waarvan de opbrengst de toekomst van Ashray helpt verzekeren. En heel bijzonder is, dat het niet bij plannen is gebleven: ze werden uitgevoerd, voor onze neus. Op 1 februari is het nieuwe gebouw officieel geopend. Namens BSF heeft ons bestuurslid Nienke de Graaf een mooie koperen schoolbel aangeboden.

De bibliotheek

Nienke is voortvarend aan de slag gegaan, bezoekt samen met de onderwijzeressen andere bibliotheken en uitgeverijen van kinderboeken. In mei, wanneer ze met Bálint teruggaat naar huis, moet de eerste fase van de bib gerealiseerd zijn. In een later stadium volgt een moderne mediatheek.

Vergadering

We hebben een afsluitende vergadering met Rakesh Saraogi gehad, gekoppeld aan een heerlijk dinertje bij hem thuis. Daar verraste Rakesh ons opnieuw: in de tuin van zijn huis houdt hij vijf koeien, de melk heeft geneeskrachtige eigenschappen. Uit de mest haalt hij biogas, om op te koken. Zijn airco, een milieuvriendelijk model, verdampt water in houtsnippers. Een vat vol tegenstrijdigheden, deze druk pratende, gedreven zakenman.

We spreken met hem af dat de communicatie wordt verbeterd en ook de financiële verslaglegging. Zolang Ashray niet kostendekkend is, zien wij graag duidelijk hoe Ashray zijn tekorten opvangt.

MUZIEKLEERAAR MATAPRASAD MISHRA

Onze stichting hecht veel waarde aan kunstonderwijs, vooral voor kinderen uit arme milieus.

Mataprasad Mishra, de markante tabla- en kathakdocent van Ashray, zegt: "Muziek is erg belangrijk. Ieder kind heeft gevoel voor kunst, sommigen voor tekenen, anderen voor toneelspelen. Mijn kunstvorm, muziek en dans, gaat heel diep. *Dha* op de tabla betekent: ik richt mij tot God. *Dhin* betekent: hoog, ik kijk omhoog. *Dha dhin, dhin dha*. Alle kinderen kunnen dat leren, maar sommigen hebben er een speciaal gevoel voor.

Ik geef de kinderen erg rustig les, ik praat niet hard, alles *shanti*, vredig. Kinderen maken fouten, maar ik vind dat nooit erg. Ik leg uit: hier had je het iets beter, iets mooier kunnen doen. Kinderen moeten niet bang zijn om fouten te maken. En als ze, na mijn uitleg, mooier kunnen spelen of dansen, zijn ze gelukkig. Dit zijn arme kinderen, met ouders zonder opleiding, die niet gewend zijn aan studie, aan muziek, aan opdrachten. Een school als deze, waar de kinderen op een vriendelijke manier les krijgen, is enorm belangrijk. Jullie stichting helpt, veel dank daarvoor. En ik help met tabla- en danslessen, door aandacht te geven aan kunst. Ik doe dat graag, ik hou van kinderen."

In de toekomst zal het verdienmodel van de nieuwe school de continuïteit van de oude school garanderen.

Rakesh gaf ruiterslijk toe dat er geen teachertrainingen waren geweest; dat vond hij bij zoveel wijzigingen ook niet heel zinvol. Toch is en blijft dat een van onze voorwaarden. <

NIENKE EN BÁLINT FIETSTEN EEN BIBLIOTHEEK VOOR DE ASHRAY SCHOOL BIJ ELKAAR

U kunt hun blog lezen en meer foto's bekijken op thetravellingtales.wordpress.com

ASHA DEEP SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2017

- > Tot en met klas 8 + vervolgonderwijs
- > 240 leerlingen, 18 leraren (3 parttime)
- > Budget school € 38.000, incl. schoolmaaltijd
- > Budget vervolgonderwijs € 14.000
- > Bijdrage BSF € 10.520 incl. vervolgonderwijs
- > www.asha-deep.com

Het is ieder jaar weer fijn om terug te komen op Asha Deep School. Het welkom door hoofd van de school Connie Rao en haar adjunct Siddharth Singh is allerhartelijkst. We voeren serieuze gesprekken, lunchen met elkaar, wandelen rond, maken foto's en spreken leerlingen.

We kregen een zeer goede indruk van de school.

Het gebouw, een groot, mooi pand, ligt schitterend op de hoge Gangesoever. Dat heeft ook een nadeel: bij de overstromingen van 2013 en 2016 zijn een paar meter van de speelplaats en een hele bomerijn in het water verdwenen.

De klaslokalen zijn deze zomer geveerd en zien er fris uit. Het gemiddeld aantal leerlingen per klas ligt hier rond de twintig; dat is veel minder dan op veel andere scholen.

Nieuwe schoolbankjes

Een jonge Nederlandse sponsor, een scholier nog, heeft geld gegeven voor nieuwe schoolbankjes. Die zijn een schot in de roos. De kinderen zitten op de grond en werken op de lage tafels. Geen kromme ruggen meer, en toch een (voor hen) natuurlijke houding. De tafeltjes, door de leerlingen zelf mooi rood geveerd, zijn met wiskundige precisie in de kleine lokalen geplaatst.

De lessen

We bekeken 's ochtends de reguliere lessen en 's middags de kunstlessen. Het is niet mogelijk voor ons om de kwaliteit van de lessen die in het Hindi gegeven worden te beoordelen. Wel krijgen we een algemene indruk. Die is ronduit goed. De sfeer in de klas is geconcentreerd, de leerlingen werken rustig.

Secretaris Conny en directeur Connie

We kregen het idee dat voor Connie Rao, een milde, evenwichtige vrouw, strikte discipline minder belangrijk is. Conny en Marien waren te gast bij een van haar lessen, in klas zeven. De leerlingen wilden van alles van hen weten. Connie maakte het niet veel uit dat de onderwerpen soms alle kanten uitwaaierden. Gezellig was het wel! In ieder geval kennen de pubers in Nagwa nu ook het verhaal van Hans Brinkers (van die vinger in de dijk)...

Connie Rao zet geen sancties op absentie, maar beloont de kinderen die het vaakst naar school komen. Dat is een wezenlijk andere aanpak. En het lijkt te werken.

Kunstlessen

De teken- en handvaardigheidlessen waren prima, de kinderen maakten ingewikkelde kerststerren en genoten daarvan. Connie vertelde dat het moeilijk is om een goede muzikleraar te vinden en vast te houden. Op dit moment had ze er geen; twee Princeton-vrijwilligers, betrokken en actieve meisjes, vulden de lacune op.

Een groot succes is de dansles in de grote ruimte op de begane grond. De kinderen studeren onder leiding van een jonge docent pasjes in op

Bollywoodsongs, zonder twijfel exacte imitaties van de films, maar dat geeft niet. De leerlingen genieten enorm, en leren zich goed en makkelijk te bewegen.

Klas 9 tot en met 12

Connie Rao stuurt haar leerlingen na klas 8 naar andere scholen, vrijwel altijd duurere Engelstalige scholen. Voor die kinderen zoekt ze sponsors. En dat lukt tot nu toe aardig. Dankzij gulle sponsors ondersteunt BSF er zes.

Voorzitter Marien in gesprek met enkele oud-leerlingen

Connie zorgt voor rapporten van de vervolgstudenten. Wij spraken, net als vorig jaar, met deze jongelui. Over hun school, hun hobbies en hun toekomststromen. Dat ze het soms moeilijk hebben, is voelbaar. 'These kids have a lot on their mind at home', zegt Connie. Ze zijn altijd welkom op Asha Deep, Connie helpt ze waar mogelijk.

Princeton

Al jaren draait er in Varanasi een vrijwilligersprogramma van de Princeton University. Studenten die weten dat ze op Princeton geplaatst zijn, nemen na de middelbare school een tussenjaar en brengen daarvan zes maanden in Varanasi door. Ze worden er op verschillende scholen geplaatst, waaronder LSS en Asha Deep. Wij stelden aan Malka, die op Asha Deep actief is, een paar vragen (zie het kader hiernaast).

Een van haar taken is het ordenen en systematiseren van de bibliotheek. Wij gaven eerder een bedrag voor extra boeken, en het is mooi om te zien dat er langzamerhand een echte bibliotheek ontstaat. Die wordt niet alleen tijdens schooluren gebruikt, maar ook na school. Dan zitten de kinderen tot sluitingstijd in de gang te lezen.

Naschools programma

Connie heeft een draaiboek klaarliggen voor een naschools programma, dat volgens haar - en volgens ons - belangrijk kan zijn voor de leerlingen. Er zitten coaching in, persoonlijkheidsontwikkeling en levenslessen - het concept wil ook buiten schooltijd een tegenwicht bieden aan de negatieve impulsen die de Indiase maatschappij aan jonge adolescenten geeft.

BSF gaat dit programma ondersteunen.

Rotary Club Amsterdam Zuidas schonk nieuwe computers

Financiële situatie

De financiële situatie van de Asha Deep School is de laatste drie jaar stabiel - dankzij ons. We merken hoe essentieel het voor de scholen is dat wij onze toezeggingen voor twee jaar doen, en die periode ieder jaar laten opschuiven. Dat geeft ze een basis waarop ze kunnen rekenen, en dat maakt het makkelijker om aan de slag te gaan voor aanvullende financiering.

Wij zijn zeer tevreden over het regelmatige en prettige contact. Asha Deep is een geweldige school, geleid door twee gedreven mensen met het juiste gevoel voor wat de doelgroep nodig heeft. <

VRIJWILLIGSTER MALKA HIMELHOCH

"Ik vind India een magisch land. Natuurlijk lopen er koeien midden op straat en ligt er overal afval. Maar als ik 's ochtends de zon zie opkomen boven de Ganges en sadhu's zie bidden op de ghats, word ik helemaal blij. En de mensen zijn ongelooflijk aardig. Ik glimlach de hele tijd, omdat er zoveel mensen naar mij glimlachen."

"Asha Deep School is een prachtige, warme plek. Veel van mijn leerlingen komen van gezinnen waar hun gevoelens niet belangrijk zijn. In Asha Deep zijn ze dat wel. Niemand zegt tegen de kinderen dat ze naar school moeten; ze willen er zelf heen.

De confrontatie met armoede is moeilijk. Iedere dag zie ik veel van mijn kids in Nagwa. Ze trekken mij hun huis binnen, en dan realiseer je je wat hun thuis is: één kamer, aardedonker, waarin de hele familie leeft. Maar de gastvrijheid is ongelooflijk. Ik kom uit een onvoorstelbaar bevoorrechte situatie. Ik wist dat, theoretisch. Maar hier beseft ik: deze mensen hebben zo weinig, en ze delen dat met mij. En ik voelde me ongelooflijk vereerd.

Nagwa is geen plek voor woorden, het leven is erg fysiek. Als je van iemand houdt, omhels je hem; als je boos op hem bent, sla je hem. Naast wiskunde, natuurkunde en Engels leren de kinderen op Asha Deep hoe ze zonder problemen om kunnen gaan met mensen uit andere kringen. Zo leren ze zich handhaven in de maatschappij.

Ik was enorm welkom op de school. Meteen toen ik binnenwandelde gaven kleine meisjes mij bloemen, en alle jongens wilden mij helpen met mijn fiets. Connie ma'am is een ongelooflijk krachtige vrouw, vriendelijk en zorgzaam; ze heeft me onder haar vleugels genomen. Maar ze is ook een echt rolmodel voor de meisjes. Ze dwingt zoveel respect af bij de kinderen.

Asha Deep heeft Benares, van een stad waar ik toevallig terechtkwam, gemaakt tot een thuis. Ik ben hier thuis: ik zie mijn leerlingen op straat en roep 'Hallo' naar ze. Laatst, op een bruiloft, waren ze er ook en heb ik met ze gedanst. Deze school is fantastisch, en ik ben zo vereerd dat ik er deel van mag uitmaken."

LITTLE STARS SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2017

- > Tot en met klas 12
- > 900 leerlingen, 41 leraren
- > Budget € 60.000, geen schoolmaaltijd | Bijdrage BSF € 22.000
- > www.littlestarschool.org

Iedere keer treft ons de kwaliteit van het nieuwe gebouw. Het Benares Bouwfonds heeft daar in een paar jaar een wonder verricht, enorm gesteund door de energie van 'bouwpastoor' Pierre Satijn. Het gebouw is ruim, licht en koel. Veel klassen zijn betegeld - dat heeft een weldadig effect. De opzet met het open trappenhuis en brede gangen is erg goed. Op het dak van de nieuwe derde verdieping staan twintig zonnepanelen.

In het oude gebouw, waar het hostel en de lagere klassen zitten, is de renovatie in volle gang.

We krijgen van de lessen een goede indruk: normaal, klassikaal onderwijs. Ook hier heerst een rustige sfeer en wordt er goed gewerkt.

LEERLING KUSHBOO YADAV

Kushboo Yadav is 16 jaar en zit in klas 11. Een on-Indiaas open meisje, dat zich makkelijk uitsprekt en zegt wat haar op het hart ligt, ook in het openbaar. Haar grote hobby is dansen, en dat doet ze fantastisch.

"Ik heb leren dansen op Ashray, mijn vorige school; de lessen van Mataprasad ji vond ik geweldig. Op LSS heb ik er minder tijd voor, we hebben moeilijke vakken als scheikunde en wiskunde, die veel aandacht vragen. Toch probeer ik mijn danskunst bij te houden. De leraren op Little Stars School zijn als vrienden, vooral de klassendocenten. Die helpen ons met alles, ook buiten het schoolwerk. Ik heb veel vrienden, zowel meisjes als jongens. Maar in de klas ben ik rustig en geconcentreerd, omdat ik de vakken interessant vind.

Mijn lievelingsvakken zijn wiskunde en natuurkunde. Later ga ik een technische studie volgen, ik hoop civiel ingenieur te worden.

Ik vind het belangrijk dat Conny ma'am ieder jaar naar de school komt en ons sponsort. Ik zal haar nooit teleurstellen."

Kushboo redt het wel. Ze is ijverig en slim. Ze zit op het hoogste niveau (division I) en had een examenresultaat van 82,5% op haar laatste rapport.

Indiërs zijn dol op officiële ceremonies, waar de belangrijke mensen achter een tafel zitten, en de kinderen op de grond. Wij reiken prijzen uit aan de kinderen die eerste, tweede en derde in hun klas zijn geworden - de goede studenten. Een aanwezige grootvader vraagt op het eind met luide stem waarom zijn kleindochter geen prijs heeft gekregen. Het meisje blijkt achtste van haar klas te zijn - helemaal niet slecht. Een opmerkelijk incident. De grootvader had er weliswaar niets van begrepen, maar toonde met zijn aanwezigheid wel zijn betrokkenheid. We hebben zijn kleindochter bemoedigend toegesproken: dat zij met hard werken stapsgewijs óók bij de prijswinnaars kan gaan horen.

Docenten nemen steeds meer taken van directeur Asha Pandey over, lijkt het. Ze organiseren meetings, zoals die van de prijsuitreikingen, die gesmeerd lopen. Asha vindt het fijn. En deze gespreide verantwoordelijkheid maakt de organisatie sterker.

Er moet sinds vorig jaar examengeld betaald worden, € 15 per kind per jaar, per gezin maximaal € 30. Asha heeft het lang tegengehouden, maar het wordt zo langzamerhand gemeengoed.

De school hoopt er op termijn € 6.000 - 7.000 per jaar mee binnen te krijgen.

Wij juichen een ouderbijdrage toe. Ouders moeten zich meer verantwoordelijk gaan voelen voor het onderwijs van hun kinderen.

Uiteraard wordt voor de allerarmsten een uitzondering gemaakt. De school heeft 75 leerlingen geselecteerd die voor sponsoring in aanmerking komen.

Discipline is belangrijk op LSS; dat moet ook wel met 900 leerlingen. Minder aandacht krijgt spelend leren, een moderner didactisch concept. Wij kunnen dat aanstippen, maar niet rechtstreeks beïnvloeden: wij beoordelen het resultaat, niet de manier waarop dat wordt bereikt.

Afgelopen jaar zijn alle studenten van klas 10 en 12 geslaagd voor hun examens. En dat zegt wel wat.

De gemiddelde score was 65%. Het hoogste percentage was 77,6%. De toevoeging van klas 11 en 12 maakt van LSS een complete school, uniek in de buurt en uniek voor onze doelgroep. De school wil deze klassen, al zijn ze duur door noodzakelijke hooggekwalificeerde docenten, absoluut overeind houden.

Het kantoor van LSS functioneert optimaal door de jaarlijkse inzet van een toekomstige student van Princeton University. Dit jaar is dat Jack. Een slimme jongen, met eigen initiatief; een uitstekende hulp voor Asha.

LSS had het afgelopen jaar geen financieel tekort dankzij enkele nieuwe sponsors. De lerarsalarissen konden zelfs - en dat was al langer een grote wens - met 15% verhoogd worden. Belangrijk om de betere docenten te krijgen en te houden. BSF ondersteunt ook het hostel van LSS. Net als vorige jaren zijn we

Directeur Asha viert kerst met haar hostelmeisjes

daar uitgenodigd voor het eten, en opnieuw is onze indruk alleen maar positief. Hier worden meisjes die de vreselijkste dingen hebben meegemaakt liefdevol opgevangen, ze krijgen goed onderwijs, een prima verzorging en, het belangrijkste, warmte en liefde.

Het totaalbeeld van Little Stars School is erg positief: een grote, goed draaiende twaalfklassige school van 900 leerlingen, met een voortreffelijk hoofd, plus een uitstekend hostel voor 25 kinderen. <

INDIVIDUEEL PROGRAMMA

Basisgegevens per 01-01-2017

- > Tot en met klas 12
- > 46 leerlingen
- > Budget € 11.540
- > Bijdrage BSF 100%

Vorig jaar schreven wij in onze nieuwsbrief dat het individuele programma te arbeidsintensief en te duur was geworden. Wij kondigden enkele maatregelen aan.

Maatregelen

Wij hebben geen nieuwe leerlingen meer aangenomen en we lieten onze medewerkers Surendra Srivastava en Manish Bhatia de gezinnen financieel doorlichten. We hadden de indruk dat het enkele heel veel beter ging. En dat klopte. We rekten de inkomensnorm op vanwege toegenomen kosten van levensonderhoud, maar toch bleken drie gezinnen zelfs niet aan die nieuwe norm te voldoen. We moesten hun drie kinderen uit ons programma verwijderen. Die gaan overigens nog gewoon naar school, maar nu op kosten van hun ouders.

Andere gezinnen hadden het beter gekregen, maar bleven steun nodig hebben. En voor weer anderen was er niets veranderd. Op grond van de resultaten van het onderzoek hebben Surendra en Manish de mate van sponsoring aangepast: alleen schoolgeld, schoolgeld en boeken, of volledige sponsoring. Een eerlijke maatregel.

Verder betalen de ouders die volledig gesteund worden een eigen bijdrage van Rs 100 per maand (€ 1.50). Dat dat ook daadwerkelijk

Manish Bhatia met enkele leerlingen

gebeurt, stemt ons tot grote tevredenheid. Niet omdat het zoveel geld oplevert (slechts € 600 per jaar), maar omdat ouders begrijpen dat de scholing van hun kinderen uiteindelijk hún verantwoordelijkheid is.

Tot slot hebben we het voedselprogramma afgebouwd. Bij navraag is gebleken dat dat op de kinderen geen nadelige invloed heeft. Ons medisch fonds, voor vitamine- en antiwormpillen, en voor noodgevallen, blijft intact.

Deze maatregelen hebben het gewenste effect: de kosten van het programma zijn beheersbaar geworden. Zonder nadere maatregelen zouden die weer toenemen: het schoolgeld van de betrokken scholen gaat per jaar 20% omhoog.

Hoe nu verder

Het bestuur heeft besloten het programma om te bouwen. Natuurlijk maken alle leerlingen hun school gewoon af; uiteindelijk zal in 2023 de laatste student van de huidige groep zijn eindexamen doen. Ook in de toekomst kunnen leerlingen individueel gesponsord worden. Nieuwe leerlingen, met name van de hoogste en duurste klassen (klas 9 t/m 12), zullen door onze eigen scholen worden geselecteerd. Die weten het beste welke kinderen een volledig sponsorschap het hardst nodig hebben. De scholen zorgen voor de begeleiding van de leerlingen en informeren de stichting jaarlijks over hun vorderingen en welzijn. Zo blijft ons systeem in stand: zorgvuldige selectie, intensieve begeleiding en een-op-eensponsoring met jaarlijkse informatie over het sponsorkind.

Op dit moment betalen al zes individuele sponsors voor acht kinderen op Little Stars School. Asha Deep School heeft een eigen vervolgtraject

lees verder op volgende pagina >>

>> vervolg Individuele programma

na klas 8. Wij steunen daarvan al zeven studenten. Jeevan School en de Vatsalya School in Jaipur sturen hun leerlingen voor de laatste middelbareschooljaren naar andere scholen. Ook van hen zouden er individueel gesteund kunnen worden.

Op deze manier zullen wij de kosten beter kunnen beheersen, en geven we onze eigen scholen extra steun.

De studenten gaan allemaal op de foto, voor hun sponsors. Om het ons gemakkelijk te maken hadden we dit keer een jonge fotograaf ingehuurd, die het vak had geleerd bij de organisatie FairMail. Die geeft arme jongelui een camera en leert ze fotograferen.

Intussen gaat het met onze studenten in dit programma zeer goed. Ze worden groter, komen op onze jaarlijkse ontmoeting niet meer allemaal met hun moeder of vader. Ze beginnen, door alle maatregelen, door te krijgen hoe zij boffen dat hun studie betaald wordt. En je merkt dat ze dat waarderen. Sommigen brachten mooie zelfgetekende wenskaarten voor ons mee.

Dankzij een stichting voor beroepsonderwijs in Nederland studeren drie jongens, na klas 10, op een technische school voor elektriciens. Die mogelijkheid willen wij ook in de toekomst blijven bieden.

Wij zijn Surendra en Manish buitengewoon dankbaar voor hun medewerking bij het uitvoeren van de inkomenscheck, het vaststellen

ACCOUNTANT SURENDRA SRIVASTAVA

Al tien jaar werken Surendra Srivastava en Manish Bhatia voor ons individuele programma. Ze bedachten een motto: 'We believe in work, not words'.

Surendra houdt de financiën bij. En dat doet hij uiterst secuur: ieder klein bonnetje wordt bewaard in overzichtelijke en perfect geordende mappen.

Gevraagd naar zijn motivatie om voor ons programma te werken, zegt hij: "Het is mijn manier om iets te doen voor mijn maatschappij. Ik help hiermee mensen die van hun schamele inkomen geen onderwijs voor hun kinderen kunnen betalen.

Ik geloof heilig in onderwijs: dat brengt een land vooruit. Daarom spreekt BSF mij aan.

En we zien de resultaten. De studenten van het eerste uur doen het uitstekend!"

van de eigen bijdrage en het afronden van het voedselprogramma. Geen dankbare taak. Hun werk staat er garant voor dat de steun van individuele sponsors optimaal wordt ingezet.

Onze laatste avond in Varanasi eten we traditiegetrouw bij Surendra thuis. Hij trommelt voor die gelegenheid zijn hele familie op, en zijn vrouw maakt heerlijke vis voor ons klaar.

Manish organiseert de bijeenkomsten met ouders en studenten bij hem thuis, op het dak. Na afloop eten we ook bij hem. Het geeft aan hoe goed de relatie is. <

JEEVAN SCHOOL

Basisgegevens per 01-01-2017

- > Tot en met klas 10 + vervolgonderwijs
- > 120 leerlingen, 11 onderwijzers
- > Budget € 37.500, incl. schoolmaaltijd | Bijdrage BSF € 9.050
- > www.basichumanneeds.org

Met kinderen uit de Samne Ghat-slum bouwt Kati een voorbeeldschool naar westers model. Of dat de beste opzet is voor Indiase straitschoffies zal de toekomst leren; een boeiend avontuur levert het zeker op.

Wij maakten *old time favorites* van Jeevan mee, de Math Market (een markt met stalletjes en monopolygeld, een soort rekenles), de Mass Feeding (Jeevan kookt voor honderden armen uit de buurt), maar we bezochten de school ook tijdens normale lessen. Net als ieder jaar vallen de liefde, de betrokkenheid, het vakmanschap en de ongelofelijke energie op waarmee Kati en haar team hun werk doen.

Het nieuwe gebouw

Jeevans huisbaas heeft naast het hostel een nieuw schoolgebouw neergezet. Het kleuterschooltje is op hetzelfde veldje gebleven, onder het strooien afdak, een paar honderd meter verderop.

Financiën

Het gaat goed met de financiën van Jeevan. Jess' Europese toer (met fantastische concerten in Nederland) en Dans fondswerving in Taiwan hebben veel geld opgebracht. Een Chinese taekwondokampioen, Lamoe, is met haar gezin in Benares komen wonen, steunt de school en gaat die steun structureel uitbouwen in haar vaderland. Een belangrijke ontwikkeling.

Continuïteit

De financiële basis is goed, en tegelijkertijd zijn de plannen om in Sarnath een dependance te starten op een lager pitje gezet. Dat vinden wij goed nieuws, Sarnath is een initiatief met een fors prijskaartje en behoorlijke risico's. De investering helpt wel mee als back-up voor de huidige school: een deel van het zeer grote terrein is verkocht met een aantrekkelijke winst. Zo staat Sarnath garant voor de continuïteit.

Kwaliteit

De onderwijzers krijgen een goed salaris en worden doorbetaald bij ziekte en zwangerschap; dat is uitzonderlijk op privéscholen in India. Desondanks is er verloop. Voornaamste reden is de aantrekkingskracht van overheidsbanen: die betalen beter, en garanderen een levenslang inkomen, inclusief pensioen.

Het is lastig voor Kati om nieuwe leraren te vinden die aan haar hoge standaard voldoen. Toch krijgen we van de nieuwe docenten een uitstekende indruk. Radha, bijvoorbeeld, is een aanwinst: zij geeft wiskunde en Engels, en maakt daarnaast prachtige tekeningen en aquarellen. Daarom geeft ze ook tekenles. Radha woont zes etmalen per week op het hostel, en slaapt daar ook. Maandag is haar vrije dag, dan gaat ze naar haar familie.

Engelstalig onderwijs

Tijdens de Math Market merken wij dat het Engels bij veel leerlingen onder de maat is. Kati wijt dat aan het slechte Engels van de leraren. Wijzelf zetten vraagtekens bij het nut van Engelstalig onderwijs, vooral voor deze doelgroep die bij binnenkomst zelfs geen Hindi maar een lokaal dialect spreekt. Maar Kati houdt eraan vast; slecht Engels is kennelijk beter dan geen Engels.

LKG, UKG

Op de kleuterschool werken naast Jess nog drie leraressen. Het schooltje, met zo'n 30 leerlingen, lijkt ons een perfecte voorbereiding op het 'echte' onderwijs: vrolijk en doelgericht. Jess is een wonder, niet alleen als ze muziekles geeft, ook als gewoon onderwijzer. Ze heeft de kids aan een touwtje en tovert met de lesstof. Ze nam met de kinderen in een uurtje de vorm van vierkanten, rechthoeken en cirkels door, het

De goed georganiseerde bibliotheek ziet er vrolijk uit

verschil tussen groot en klein, de vergrotende en overtreffende trap, het onderscheid tussen fifty en fifteen - en alles letterlijk spelenderwijs. Wat een talent!

'Special needs'

In de Jeevan School zit een grote eerste klas met 24 kinderen, van wie er 10 volgens leraar Dan 'special needs' hebben. Wij schatten dat van de 33 kinderen in het hostel ongeveer de helft specifieke problemen heeft. Een uitdaging - zoals dat versluierd wordt uitgedrukt; je kunt ook zeggen: een bijna onmogelijke opdracht.

Een extra probleem is de grote invloed die de familie op de hostelkinderen blijft hebben. Een jongen die klas 11 op de dure Sunbeam Academy had afgerond verdween plotseling naar zijn dorp, zonder het laatste jaar te doen. Erg jammer!

lees verder op volgende pagina >>

OPRICHTER EN LERAAR DAN SHIP

"Onze belangrijkste drijfveer was de wens om straatarme kinderen te geven wat ze nodig hebben. Jeevan is organisch gegroeid, vanuit de behoeften van de gemeenschap. Projecten die uitgaan van wat er nodig is, zijn effectiever dan projecten die een vaste planning volgen."

"Van onze meeste leerlingen zijn de ouders aan de drugs of alcoholist. Bij de kinderen thuis komen geweld en seksueel misbruik voor. Door die ervaring zijn veel van onze leerlingen al beschadigd. Dat beïnvloedt hen emotioneel, en het beïnvloedt hun vermogen om te studeren.

Kinderen die blootgesteld worden aan geweld, die geen stabiel huishoudelijk leven hebben, kennen vaak geheugen- en concentratieproblemen. Wij komen in onze onderwijsstructuur deze studenten tegemoet. Ze passen niet in het standaard schoolprogramma, dus hebben we het programma aan hen aangepast.

Ik ga nooit met tegenzin naar Jeevan, ik geniet van elk moment dat ik lesgeef. De kinderen begrijpen dat Jeevan voor hen de kans is hun leven te veranderen, en daarom doen ze hun best. Maar voor de kinderen en hun leraren geldt ook en vooral: we doen het vanuit ons hart.

Toen Jess en ik ons project opzetten, noemden we het *Basic Human Needs*. Dat idee heeft twee kanten. De ene kant zien we hier dagelijks. Wij geloven dat ieder mens, ieder kind, recht heeft op basale voorzieningen. Voordat wij ons geld aan luxe uitgeven, moeten we er zeker van zijn dat iedereen heeft wat nodig is. Eten, onderwijs, liefde, een dak boven je hoofd, dat zijn de basisbehoeften.

Aan de andere kant zien we mensen in rijke landen die alles al hebben. En toch werken ze keihard voor maar één ding: meer. Ik denk dat ze zich vergissen. Ze worden niet gelukkiger, ze maken hun levens niet beter; ze trappen in de val van steeds meer te willen.

Daarom hebben Jess en ik geluk gehad dat we hier terecht zijn gekomen. Iedere dag ervaren we dat je veel gelukkiger wordt als je je aandacht richt op wat echt belangrijk is, en niet op meer, meer, meer."

>> vervolg Jeevan School

Toekomst

Jeevans motto is: *first grow better, than bigger* (en dat laatste zou dan in Sarnath moeten gebeuren). Dat vinden wij een goed plan. Kati's ambitieuze onderwijsopzet vraagt eerder om consolidatie dan om groei. Het is een wonder wat Kati, Jess, Dan en manager Sheelu voor elkaar krijgen. Kleine, ondervoede kinderen, vaak met forse gedragsproblemen, worden liefdevol opgevangen, krijgen alle mogelijke positieve aandacht, worden gestimuleerd, gaan naar een school waar ze met moderne leermiddelen spelend leren. De kwaliteit en het plezier spatten ervan af.

De Indiase docenten die openstaan voor deze ideeën, zoals Radha, ontwikkelen zich snel, de vrijwilligers op de school blijven lang, dragen veel bij en hebben een toptijd. Het is een voorrecht om deze school te steunen. <

DIVYA JYOTI

Deze organisatie voor geestelijk en lichamelijk gehandicapten werd al jaren door ons met een klein bedrag ondersteund. Er gebeuren daar bijzondere dingen die een steun in de rug verdienen.

U ziet bij de uitgaven van onze stichting dat dit geringe bedrag inmiddels flink hoger is geworden. Dat heeft een reden: Stichting Shanty in Bergen op Zoom stopte haar werkzaamheden en schonk ons haar resterende gelden, onder voorwaarde dat wij hun toezeggingen aan Divya Jyoti zouden overnemen. Dat deden wij graag. We vroegen zelfs met succes aanvullende subsidie aan. <

volg ons ook op www.facebook.com/benareschoolfund

FINANCIËLE CHAOS IN INDIA

De Indiase regering is in een briljant maar absurd avontuur gestapt. In een land waarin 85% van de transacties via cash verloopt (en 100% van de kleinere dagelijkse betalingen) komt de economie krakend tot stilstand als je de twee grootste biljetten ongeldig verklaart.

Slechts enkele uren voor onze landing op Delhi Airport had de Indiase overheid alle biljetten van 500 en 1000 rupees uit de roulatie genomen. De bedoeling was duidelijk: de regering wilde het zwartgeldcircuit oprollen en, door iedereen te dwingen een bankrekening te openen, de omloop van cash geld verminderen.

Het leidde tot verwarring en chaos. De oude biljetten konden ingewisseld worden door die op een eigen bankrekening te storten, maar niet iedereen heeft een bankrekening of wil zijn vele geld zichtbaar hebben. En vervolgens bleek het bijna onmogelijk nieuw geld op te nemen omdat de regering voor onvoldoende nieuw geld had gezorgd.

De leerlingen van Little Stars School maakten toepasselijke tekeningen

Ja, grotere biljetten van Rs 2000 waren er wel, maar welke riksharijder of groenteboer accepteert die en heeft wisselgeld? Lange rijen stonden er voor de bankgebouwen en pinautomaten, iedere dag opnieuw. Toeristen zegden hun reis af of vertrokken eerder naar huis. Buitenlands geld wisselen was lastig, je kreeg er oude biljetten voor of er werd een te lage wisselkoers aangehouden. Er deden verhalen de ronde van rijke Indiërs die liever hun geld in de Ganges gooiden of verbrandden dan het, zichtbaar, op een rekening te storten. <

HET BENARES SCHOOLFONDS DANKT AL HAAR SPONSORS EN DONATEURS HEEL HARTELIJK VOOR HUN ENORME STEUN IN HET AFGELOPEN JAAR.

UW STEUN IS HUN TOEKOMST!

